

VIII S.

Послије врло кратког забављања, јер су се видјели само два пута, тужила и тужени су засновали ванбрачну заједницу 15. 3. 1984. године, а закљчили брак 27. 10 1984. год. Од почетка је у овом браку било проблема, условљених превасходно алкохолизмом туженог што је резултирало честим свађама које су се завршавале и физичким обрачунима. Тужила је у априлу 2002. године напустила брачну заједницу и од тада она није успостављена. И раније је било прекида брачне заједнице, али је она послје неколико дана поново успостављена. Тужила сада живи код своје мајке, незапослена је, повремено ради у надницу за двадесет марака дневно обављајући послове у пољопривреди. Тужени живи у кући својих родитеља, али у одвојеном домаћинству, незапослен је и ради физичке послове и дневно заради по 35 марака, и то скоро сваки дан.

Ове чињенице суд је утврдио из исказа парничних странака које се у битном не разликују те их суд прихвата.

Ни једна од странака не жели да им дјеца буду повјерена на чување и васпитање. Ово образлажу, и то: тужила да нема новца да их издржава, а тужени тврди да не може да се стара о дједи, али је по мишљењу суда у основи непостојање жеље, воље и родитељске љубави те да обоје одбацују дјецу као терет.

Дјеца се налазе код бабе и дједе по оцу Радић Јанка и Митре са којима живе у заједничком домаћинству. Они су спремни да се и даље брину о дједи и сагласни су да им се дјеца повјере на чување и васпитање. Малодбна Лада од своје друге године живи код њих и они су се уз учешће тужиле бринули о њој, а по престанку брачне заједнице брину се и о малодобном Драгојлу.

Ове чињенице суд је утврдио саслушањем Радић Јанка чији исказ у цјелости прихвата као јасан, логичан и убједљив.

Суд је у поступку саслушао малодобне Ладу и Драгојла и обоје су сагласно изјавили да желе да буду повјерени на чување баби и дједи по оцу образложивши да их они воле и да се одговарајуће брину за њих.

Суд сматра да су односи међу странкама озбиљно и трајно поремећени, па је усвојио тужбени захтјев и развео брак. Брачна заједница је прекинута и није било изгледа да се она настави.

Одлучујући о повјеравању малодобне Ладе и малодобног Драгојла суд је имао у виду и мишљење стручног тима Центра за социјални рад Бијељина да се дјеца повјере на чување и васпитање баби и дједи по оцу Радић Јанку и Митри. Према мишљењу центра за социјални рад, а тог је мишљења и суд, родитељи не показују, за разлику од бабе и дједе, аутентичну мотивацију за то. Тужила то показује напуштањем дјеце и непоказивањем интересовања за њих и она их уопште не долази видјети. Отац се такође изјаснио да не жели да дјеца буду повјерена њему на чување. Суд је поштовао и жељу оба дјетета да буду повјерена баби и дједи на чување и васпитање, да су за њих емотивно везани. Дјед и баба су доброг психо-физичког здравља и показују жељу да се и надаље као и до сада брину о дједи, стога је суд прихватио мишљење центра за социјални рад.

Радић Јанко је поставио захтјев, уколико дјеца буду њему повјерена на чување и васпитање, да се и тужила и тужени обавезу да сваком од дјеце плаћају за издржавање мјесечно по 150 марака, што су странке и прихватиле, те их је суд на то и обавезао.

Због свега изнесеног одлучено је као у изреци ове пресуде.

Судија
Драгана Савић

Поука о правном лијеку:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
Окружном суду у Бијељини, у року од 30
дана од дана доношења ове пресуде,
која се изјављује путем овог суда.